

Osho vztahy: Učení se lásce

Přispívek přidán Administrátorem
 Saturday, 09 September 2006
 Aktualizováno Sunday, 10 September 2006

Vašeho transformace může přijít skrz intimní vztah. Co můžete udílat pro to, aby se to stalo?

Vztah je jedno z mystérií. Protože existuje mezi dvěma lidmi, záleží to na obou. Každý člověk je svítlem sám pro sebe. Je komplexem mystérií s dlouhou minulostí a nekonečnou budoucností. Na začátku se setkáváte pouze okrajově. Ale když vztah roste, stává se intimní, blízký, stává se hluboký, potom velmi pomalu se setkáváte ve svých centrech. Když se setkávají centra, tomu se říká láska. Když se setkáváte okrajově, tak toto je známost: dotýkáte se člověka jenom zvenku na jeho hranicích. Mnohokrát se stává, že začnete nazývat svoji známost láskou. Známost není láska. Láska je velmi vzácná. Potkat se s nikým v jeho centru znamená projít skrz své vlastní revoluční já, protože když chcete nikoho potkat v jeho centru, budete muset tomu druhému člověku dovolit, aby i on se dotkl vašeho centra. Budete se muset stát úplně zranitelní a otevření. Starý zenový mnich ležel na své smrtelné posteli. Prohlásil, že tento večer už tady nebude. A tak následovníci, žáci, přátelé začali přicházet zdaleka a široka. Jeden z jeho starých žáků, když slyšel, že mistr umírá, utíkal na trh. Nikdo se ho zeptal: "Mistr umírá a ty jdeš na trh?" Starý žák odpověděl: "Já vím, že můj mistr miluje určitý druh koláče, tak mu ho jdu koupit." Všichni se obávali, co se děje, nebo to vypadalo, že mistr na nikoho čeká. Oběs otevřel své oči, podíval se kolem a zase je zavřel. A když přišel tento žák, řekl: "Výborní, ty jsi přišel! Kde je ten koláč?" A žák mu ho ukázal a byl velmi šťastný, že se ho mistr na koláč zeptal. Mistr umíral, ale vzal do rukou koláč. Byl velmi starý, ale ruka se mu netřásla. Nikdo se ho zeptal: "Jsi tak starý a na pokraji své smrti. Brzy půjde tvůj poslední nádech a opustíš nás, ale tvá ruka se vůbec netřese?" Mistr řekl: "Nikdy se netřese, protože nemám strach. Moje tělo je staré, ale já jsem pořád mladý a zůstanu mladý, i když moje tělo už tady nebude." Potom začal přežívat koláč a nikdo se zeptal: "Co je váš poslední poselství, mistře? Brzy nás opustíte. Na co chcete, abychom vzpomínali?" Mistr se usmál a řekl: "Ach, ten koláč je delikátní! Toto byl muž, který žil tady a teď. Dokonce i smrt je bezvýznamná. Další chvíle nemá žádný význam. Tento moment, tento koláč je delikátní. Když chcete být v této chvíli, v této přítomnosti, jen potom můžete milovat. Když nemáte strach, nemáte co skrývat, potom můžete být otevření, můžete stáhnout všechny hranice. A potom můžete pozvat toho druhého, aby vás prostoupil až do vašeho nejhlubšího centra. Když dovolíte nikomu, aby vás hluboce prostoupil, ten druhý vám také dovolí, abyste prostoupili vy jeho. Když dovolíte nikomu, aby vás prostoupil, je vytvořena důvěra. Když nemáte strach, ten druhý je také beze strachu. Ve vašem lásce je vždy strach. Manžel má strach o manželku, manželka má strach o manžela. Milenci mají vždy strach. Potom to není láska. Potom je to pouze aranžmá 2 lidí plni strachu, kteří jsou na sobě závislí, bojují, vykořisťují, manipulují, kontrolují, dominují, jsou posedlí, ale to není láska. Láska je obtížná. Musíte opustit strach. A toto je zvláštní věc: máte tolik strachu a přitom nemáte co ztratit. Kabir jednou nikde řekl: "Dívám se do lidí. Oni mají tolik strachu, ale nemůžu vidět proč, protože nemají co ztratit." Kabir řekl: "Jsou jako člověk, který je nahý, ale nikdy se nepůjde vykoupat do řeky, protože má strach, kde si použije své tělo. A to je situace, ve které jste vy - nahý, bez těla, ale vždy máte strach o tělo? Co můžete ztratit? Nic. Toto tělo bude vzato smrtí. Předtím než bude vzato smrtí, dejte mu lásku. Všichni co máte, vám bude vzato. Předtím než bude všechno vzato, proč to nesdílet? Předtím než vám bude všechno vzato, všechno, co jste již dostali, můžete z toho udílat dárek. A potom tam nebude smrt. Pro milence neexistuje smrt. Pro nemilence je každá chvíle smrt, protože každou chvíli je jim něco uloupeno. Láska vás může přivést do vztahu bez touhy. Touha přichází s nespokojeností. Toužíte, protože nemáte. Toužíte, protože si myslíte, že když něco budete mít, tak vám to dá spokojenost. Touha je o nespokojenosti. Když je tam láska a dvě centra se setkávají, rozpoutají a rodí se nová alchymistická kvalita, přichází i spokojenost. Je to jako když se zastaví celá existence - žádný pohyb. Potom jenom přítomný moment je ta správná chvíle. A potom můžete říct: "Ach, ten koláč je delikátní!?" Dokonce ani smrt nic neznamená u člověka, který miluje. Když poprvé přijde láska, budete cítit, že existence je posvátná a všechno je požehnané. Ale co se toho musí udílat předtím než se to stane. Kolik toho musí být zničeno předtím než se to stane. Musíte v sobě zničit všechny vytvořené bariéry. Milovat "sadhana", to je vnitřní disciplína. Nedovolte, aby to byla jen taková lehkovážná věc. Nedovolte, aby to bylo jen zaměstnání mysli. Nedovolte, aby to bylo jen tělesné uspokojení. Udílejte z toho vnitřní hledání a vezměte toho druhého jako pomocníka, jako přítele. Pokud můžete najít manžela nebo manželku, přítele, ženu nebo muže, kteří jsou připraveni se s vámi pohybovat k nejvyššímu vrcholům vztahu, potom tento vztah se stane meditativní. Potom se z tohoto vztahu stane nejvyšší vztah. Potom ten druhý se stane pouze dvěma. Skrz vašeho milence můžete najít posvátnost. Jestliže váš milenec či milovaný se nemůže stát posvátným, potom už není nic v tomto světi, co by se mohlo stát posvátným. Tím základním klíčem je, že byste měli nechat toho druhého, aby vás prostoupil do vašeho nejhlubšího základu vašeho bytosti. Láska je v každou chvíli velkým objevováním, líbáňky, které nikdy nekončí. A pokud končí, nebyly to vlastně líbáňky - byla to jenom známost. Ve vztahu, kde je láska vždy objevujete toho druhého, když jde něco špatně. Pokud se něco neděje tak, jak by mělo, je ten druhý vždy zodpovědný. Toto může zničit celou možnost budoucího růstu. Pamatujte si, že vy jste vždy zodpovědní a zmiňte sami sebe. Opusťte všechny vlastní kvality, které způsobují problémy. Udílejte z lásky vlastní prominu a potom neříkejte, že ten druhý dává něco špatně. Pouze zkuste zjistit, co je nikde a něco ve vás a vašeho a opusťte od té špatnosti. Toto je skutečně obtížné, protože to jde proti egu, bude to zraňovat váš pých. Toto je obtížné, protože nebudete dominovat a vyjadřovat posedlost. Nebudete více projevovali sílu skrz vlastní toho druhého. Toto zničí vaše ego a to je to, proč je to tak obtížné. Ale to zničení ega, to je ten záměr, cíl. Právě přes lásku se to může udát velmi jednoduše. A je to tak přirozené! Láska je přirozené náboženství. Všichni ostatní se stává víc a víc nepřirozené. Když nemůžete pracovat skrz lásku, bude to velmi obtížné pracovat skrz něco jiného. Byli jste už ve vztazích i v minulosti. Milovali jste, nenáviděli, vstupovali jste do přátelství a měli jste i nepřátele. Ale když na tom

budete pøíliš lpít, pøijdete o tu souèasnou chvíli. A tak pøemýšlejte tak, jako by nebyla minulost ani budoucnost. A chovejte se tedy tak, jako by tato chvíle byla jako úplnì všechno. Pracujte na tom, jak transformovat vaši energii do fenoménu lásky - a to je tato chvíle. Tato chvíle je víc než dost. Pøežvykujte ten koláè a øíkejte: ?Ten koláè je tak delikátní!? Nepøemýšlejte o minulosti a nepøemýšlejte ani o budoucnosti. Ony se o sebe postarají samy. Výöatek z knihy My Way of the White Clouds, Osho
Pøeloženo a vydáno pod názvem Cesta bílého oblaku, Osho
Pøeklad textu Unmani, www.nataraj.cz